

4.1. *Forpligtelsen til at behandle en asylansøgning efter konventionen.*

EF-asykonventionen indeholder i art. 4-9 kriterier for, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af EF-medlemsstaterne. Efter EF-asykonventionens artikel 10 har Danmark pligt til at overtage, dvs. tillade indrejse for en asylansøger, hvis ansøgning Danmark efter konventionens regler er ansvarlig for at behandle.

Udlændingeloven bør derfor ændres, således at den fastslår *forpligtelsen* til at behandle en asylansøgning i de tilfælde, hvor Danmark i henhold til konventionen er ansvarlig herfor, samt forpligtelsen til i disse tilfælde at *overtage asylansøgeren* i overensstemmelse med konventionens regler. På tilsvarende måde må der i udlændingeloven åbnes mulighed for at *afslå* behandlingen af en asylansøgning i tilfælde, hvor en anden medlemsstat i henhold til EF-asykonventionen er ansvarlig herfor, og for at *overføre* asylansøgeren fra Danmark til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med konventionens regler.

4.2. *Udbygning af den særlige afvisningsprocedure efter udlændingelovens § 48, stk. 2.*

Ifølge EF-asykonventionens artikel 3, stk. 6, indledes proceduren til fastsættelse af, hvilken stat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, så snart en asylansøgning indgives *for første gang* i en medlemsstat. En medlemsstat, der har fået forelagt en asylansøgning, og som mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, kan ifølge konventionens artikel 11 snarest muligt og i hvert fald inden 6 måneder efter, at asylansøgningen er indgivet, anmode den pågældende stat om at overtage asylansøgeren. Den anden medlemsstat skal tage stilling til anmodningen om overtagelse senest 3 måneder efter anmodningens forelæggelse. Hvis anmodningen imødekommes, skal overførslen af asylansøgeren ske senest en måned efter, at anmodningen blev imødekommet, eller en måned efter afslutningen af udlændingens eventuelle appel af afgørelsen om overførsel, hvis denne procedure har opsættende virkning.

Selv om maksimumfristerne er ganske lange, bør det i hvert enkelt tilfælde tilstræbes *hurtigst muligt* at få overført asylansøgeren til den ansvarlige medlemsstat, således at den pågældende ikke for længe skal være uvished om sin situation. Med henblik på at sikre en smidig og effektiv procedure i disse sager bør der ske en *udbygning* af ordningen i udlændingelo-

vens § 48, stk. 2, om afvisning til 'sikre lande', således at Direktoratet for Udlændinge - med klageadgang til Justitsministeriet - kan træffe afgørelse om overførsel af asylansøgeren til den medlemsstat, der i henhold til konventionen er ansvarlig for sagens behandling. Overførslen bør på samme måde, som det i dag er tilfældet efter udlændingelovens § 48, stk. 2, ske, uden at den pågældende får prøvet sin asylansøgning her i landet, således at man lever op til konventionens målsætning om at *undgå dobbeltbehandling* af sagerne.

Det system, der således foreslås indført med overførsler af asylansøgere til andre medlemsstater på grundlag af konventionens regler, svarer til det, der allerede kendes fra de gældende regler i udlændingeloven om afvisning af asylansøgere til 'sikre lande', og konventionen vil derfor ikke i praksis indebære nogen afgørende ændring i forhold til den nuværende afvisningspraksis. Når en udlænding ansøger om asyl her i landet, træffes afgørelse om afvisning i dag af Direktoratet for Udlændinge efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5, jf. § 48, stk. 2. Afvisningen sker i givet fald uden en forudgående materiel asylbedømmelse her i landet. Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land. Direktoratet foretager endvidere i forbindelse med beslutningen om afvisning en vurdering af den pågældendes (fami- liemæssige) tilknytning til Danmark.

Ifølge EF-asykonventionen bevarer enhver medlemsstat muligheden for i medfør af sin nationale lovgivning at sende en asylansøger til et *trede land* under overholdelse af bestemmelserne i Geneve-konventionen, som ændret ved New York-protokollen. Danmark vil derfor efter EF-asykonventionens ikrafttræden fortsat i medfør af udlændingelovens § 48, stk. 2, kunne afvise asylansøgere til 'sikre lande' uden for EF. Den hidtidige afvisningsprocedure vil derimod *ikke* efter konventionens ikrafttræden kunne anvendes *i forhold til andre medlemsstater* i tilfælde, hvor asylansøgere er indrejst i Danmark, idet disse asylansøgere kun vil kunne sendes til andre EF-medlemsstater inden for rammerne af konventionen. Såfremt de danske myndigheder når frem til, at en anden medlemsstat ifølge EF-asykonventionens bestemmelser er ansvarlig for sagens behandling, må man anvende den særlige overførselsprocedure, og overførslen af asylansøgeren sker som nævnt - på linje med, hvis der havde været tale om en afvisning - uden at den pågældende får prøvet sin asylansøgning her i landet.